

Ośrodek dla Dzieci z Autyzmem
„SYNAPSIS”
ul. Ondraszka 3, 02-085 Warszawa
tel.: (022) 825 87 42

Warszawa, dn. 4 maja 2006r.

ZAŚWIADCZENIE

Michał Bojanowski, ur. 25.07.2003r., syn Agnieszki i Macieja, zam.
Warszawa, był konsultowany w Ośrodku Dla Dzieci Z Autyzmem Fundacji
SYNAPSIS w dniu 17 marca 2006r.

Rozpoznanie: Autyzm dziecięcy (F84.0)

Na podstawie danych z wywiadu z rodzicami oraz badania psychiatrycznego i psychologicznego obserwuje się u dziecka nieprawidłowości w zakresie interakcji społecznych, komunikowania się oraz zachowań. Objawy te spełniają kryterium diagnostyczne dla autyzmu dziecięcego wg klasyfikacji ICD-10. Ponadto u Michała występują zaburzenia w percepcji i integracji bodźców zmysłowych w obrębie słuchu, wzroku, czucia i równowagi.

Podczas wizyty w Ośrodku kontakt z chłopcem był utrudniony. Rzadko spoglądał w kierunku twarzy osób obecnych w pokoju. Przy próbach zwrócenia jego uwagi zabawami przelotnie rzucał spojrzeniem w oczy lub na przedmiot. Czasami akceptował kontakt fizyczny z mamą. W relacji z terapeutami unikał zbliżenia i wybiórczo reagował na próby nawiązania z nim kontaktu, np. przy aktywnościach, którymi był zainteresowany, jak układanki, rysowanie. Kilka razy w czasie całej wizyt nawiązał spontanicznie przelotny kontakt wzrokowy – w czasie rzucania piłki przez tunel i układania drewnianej układanki. Preferował samodzielną aktywność. Przy próbach zainteresowania go zabawkami nastawiony był na realizowanie własnych pomysłów, koncentrując się na interesującej go aktywności czy zabawce. Nie zareagował na wyjście rodziców z sali. Przez większą część czasu Michał był w obojętnym nastroju, ale wykazywał też skłonności do drażliwości i płaczu, gdy sytuacja mu nie odpowiadała.

Rozwój mowy chłopca jest opóźniony. W czasie obserwacji Michał chwilami wokalizował, np. przy słuchaniu kasety lub kilka razy w odpowiedzi na słowa kierowane do niego. Zachowywał wówczas intonację mowy czynnej. Spontanicznie raz krzyknął „da” gdy terapeuta podawał mu klocek oraz „a” przy podawaniu mu elementów układanki. Podczas obserwacji chłopiec w niewielkim stopniu wykorzystywał postawę ciała, gesty, wyraz twarzy do regulowania interakcji i komunikowania się z innymi osobami. Zareagował na polecenie „rozbierz się” wsparte gestem. Nie zaobserwowano reakcji na zawołanie po imieniu oraz na polecenia słowne. Gdy chciał wyjść z pomieszczenia Michał użył ręki osoby dorosłej w sposób charakterystyczny dla dzieci z autyzmem.

Ciekawość dziecka wzbudzały przedmioty, które mogły być dla niego źródłem autostymulacji wzrokowej (świecił sobie w oczy latarką, światelkiem aparatu do masażu, stymulował się lampkami, przyglądał się kółkom od samochodzików). Zareagował na zmianę oświetlenia w pomieszczeniu – od tej chwili chciał wyjść z sali. Michał wykazał zainteresowanie bańkami mydlanymi, jednak nie przejawiał gotowości do naśladowania i umiejętności podtrzymywania tej zabawy z terapeutą. Dziecko rzadko reagowało albo z dużym opóźnieniem na różnego rodzaju bodźce słuchowe. W trakcie słuchania kasety dźwiękowej nasiliły się u niego wokalizacje.

Chłopiec unikał kontaktu fizycznego, ale pozwolił przez chwilę na silniejszy docisk przez materac oraz lekkie masowanie po plecach. Aktywnie unikał masowania różnymi fakturami i aparatem do masażu. Z aktywności ruchowych spodobało mu się wchodzenie i schodzenie z równoważni, chodzenie po „kamieniach” oraz wożenie go do przodu i do tyłu w fotelu obrotowym. Rzucanie piłką podjął w sytuacji zabawy z tunelem.

W trakcie wizyty chłopiec zainteresował się dopasowywaniem brakujących elementów w drewnianej układance, układaniem puzzli. Kierował się kształtem elementów pomijając obrazek, miał trudności z precyzją ruchów. Potrafił zbudować wieżę z 4 klocków, ale gdy budowla się rozpadła stracił zainteresowanie. Ustawiał też wieżę z podstawek do równoważni. Michał zainteresował się rysowaniem. Samodzielnie bazgrał po kartce mazakiem i pozwolił prowadzić swoją rękę w czasie rysowania. Podjął również zabawę ciastoliną. Naśladował robienie dziurek oraz krojenie. Przez chwilę naśladował także uderzanie w cymbalki, bębenek, rzucanie piłką przez tunel oraz jedzenie łyżeczką ale nie podjął zabawy tematycznej. W sposób schematyczny jeździł samochodzikami po równoważni, garażu.

Ze względu na stan obecnego funkcjonowania chłopca konieczne jest zapewnienie oddziaływań terapeutycznych ukierunkowanych na stymulację rozwoju społeczno-emocjonalnego oraz poznawczego, a także wprowadzenie odpowiedniego postępowania wychowawczego (jasne ustalenie zasad, konsekwencja w postępowaniu z dzieckiem). Szczególnie ważne jest prowadzenie terapii logopedycznej i rozwijanie mowy komunikatywnej, a także terapii pedagogicznej. Obserwowane u dziecka reakcje i zachowania wskazują także na występowanie trudności w percepcji i integracji bodźców zmysłowych, w związku z tym wskazana jest również praca nad usprawnianiem w tym zakresie – terapia integracji sensorycznej.

Z uwagi na występujące u chłopca objawy ze strony układu pokarmowego wskazana jest opieka pediatryczna oraz podjęcie prób eliminacyjno-obciążeniowych w kierunku ewentualnych nietolerancji pokarmowych.

mgr Agata Bujnik
Agata Bujnik
pedagog specjalny

DYREKTOR
Ośrodka dla Dzieci z Autyzmem
SYNAPSIS
Michał Wroniszewski
specjalista psychiatra